

close vestiture of short setae in the distal half; the fringe starting from two-thirds of the length of the hind margin, with short setae. Hind wing (7 : 2), 1.4 mm long; the membrane with setae as in the fore wing; the fringe longer. The legs have dark coxae and brownish femora. Fore leg (fig. 15): the femur about as long as the coxa and trochanter combined, and as long as the tibia; the femur and tibia with scattered setae, the tibia moreover with one ventral spur, and three small spines (one ventral, two dorsal) visible in antiaxial aspect (fig. 16); the five tarsal segments approximately in ratio 12 : 6 : 6 : 4 : 11. Mid leg slender, with sparse setae; the tibia as long as the femur and trochanter combined, with one ventral spur and two accompanying, antiaxial spines; the tarsal segments approximately in ratio 10 : 3 : 2 : 2 : 4. Hind leg (figs. 18—19) with about the same relative proportions of the segments as in the mid leg, but for the longer tarsus; the tibia with several stout spines along the distal half of the dorsal margin, the usual blunt setae along the axial, apical edge, and with two ventral spurs; the tarsal segments approximately in ratio 11 : 4 : 4 : 2 : 6.

The gaster is as long as the head and thorax combined; the pygostyles (fig. 17) are small, and have three long, subapical setae; the ovipositor and its valves scarcely project beyond the apex of the gaster.

Length (head, thorax, and gaster), 2.3—2.6 mm. Colour of head and thorax, and the valves of the ovipositor, black-brown, the gaster lighter brown, the antennae and legs, but for the coxae and femora, yellowish brown.

REMARKS. — The female of *Guadalia vissali* has some resemblance to *Grandiana* Wiebes, 1961 (antenna 13-segmented, three anelli, mandible tridentate, postmarginal vein short), but it is different in the shape of the head, with the antennal toruli closely approximated. Moreover, the presence of the forked appendage dorsad of the hypopharynx distinguishes it from all other genera. The male is aberrant in the tribe in having no anelli in the antenna, and the shape of the wing remnant is different from the usual type in the group.

Trekt *Celastrina argiolus* L. soms? (Lep., Lycaenidae). De heer PENNERS te Sittard schreef me een paar waarnemingen over *Cel. argiolus*, die wel de moeite waard zijn om te vermelden. Op 30 april (1966) zag hij diverse exemplaren in zijn tuin, die alle bij zachte oostenwind zuidwaarts vlogen. De volgende dag zag hij weer een aantal exemplaren van deze soort, eveneens alle snel zuidwaarts vliegend, terwijl andere soorten, zoals de drie witjes, in tegengestelde richting of dwars op de vliegrichting van *argiolus* vlogen. Ook in de straten van Sittard was het verschijnsel op te merken. Een zelfde waarneming deden zijn huisgenoten en zijn plaatsgenoot, de heer DELNOYE.

In de literatuur is niets over trek van *argiolus* te vinden, maar dat zegt natuurlijk weinig. Misschien willen anderen ook eens op deze vlinder letten. Wat mij persoonlijk al verscheidene jaren opgevallen is, is het volkomen verdwijnen van het dier uit Amsterdam, althans uit het gedeelte, dat ik vrijwel elke dag doorkruis. Dertig jaar geleden kon ik er elke lente zeker van zijn *argiolus* in het Vondelpark en omgeving op zonnige dagen te zien vliegen. Al jaren lang zie ik hier geen enkel exemplaar meer. — LPK.